



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Synopsis Magnalium Divi Josephi**

**Ignatius <a Sancto Francisco>**

**Leodii, 1684**

Cap. 7. An Aureolæ Divo Iosepho tribuendæ.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38500**

*Que le iour est heureux, celebre à l'univers,  
 Auquel la Vierge Mere en la gloire enlevée,  
 Des Celestes passant tous les Ordres divers  
 Au degré le plus haut des Cieux est arrivée:  
 C'est là je crois Ioseph: si nous avons icy  
 Des choses de là haut quelque apparente trace  
 Que votre Nourrison, & votre Eponse  
 a esté,  
 En un thrône aupres d'eux vous ont fait  
 prendre place.*

CAPUT VII.

*An Aureola Divo Iosepho  
 tribuenda?*

- I. **A**UREOLAS tres communiter statuunt Theologi, nec plures nec pauciores: quarum prima est pro Martyribus: secunda pro Virginibus; tertia pro Doctoribus: Sunt enim tres pugnae insignes, sicut sunt tres praecipui salutis nostrae hostes; Caro, Mundus, Diabolus: & Aureola est singulare praemium singulari contra praenominatos hostes respondens victoriae. Et quamvis omnes contra eos pugnare debeant legitime si velint coronari, tamen ubi est praecellens ratio victoriae, ibi debetur specialis corona, quam Aureolam vocamus.
- II. In pugna quae est contra carnem, ille potissimum victoriam obtinet qui a delectationibus veneris, quae sunt praecipuae inter voluptates carnis, omnino abstinet: Atque ad hoc qui perpetuo virgines permanent, Aureolam donantur: ut colligitur ex Apocalypsi. cap. 14. ubi dicitur quod centum quadraginta quatuor millia qui empti sunt de terra, quia non sunt cum mulieribus coinquinati (Virgines enim permanent,) cantabant Canticum Deo, quod nemo alius cantare poterat.
- III. Objicies, ubi est maior difficultas in opere, ibi debetur majus praemium, & Aureola est propter majorem victo-

riam, quae sequitur ex majori pugna: Sed majorem sentiunt viduae difficultatem in abstinento a voluptatibus veneris, quam virgines, ergo viduis potius quam virginibus assignandum esset istud aureolae genus. Probatur minor ex Aristotele lib. 7. de Animalibus. cap. 1. tit. 4. ubi docet quod juvenes corruptae magis appetunt coitum propter rememorationem delectationis: & Divus Hieronymus in epist. ad Geruntiam de Monogamia dicit, quod quanto major est difficultas quorundam a voluptatibus abstinere, si abstinent, tanto majus est illorum praemium, & loquitur ibi in commendationem viduarum.

IV. Respondeo cum Divo Thomae in Supplemento quaest. 96. art. 5. ad 1. quod in continendo secundum aliquid majorem pugnam sustinent Virgines, & secundum aliquid Viduae: Virginibus enim concupiscentiam inflammant experiendi desiderium, quod ex quadam quasi curiositate procedit, quae etiam fit, ut homo libentius videat quae nunquam vidit: Et etiam quandoque ejus concupiscentiam auget aestimatio majoris delectationis quam sit secundum veritatem, & inconsideratio eorum incommodorum quae delectationem hujusmodi sequuntur: Et quantum ad hoc Viduae minorem sustinent pugnam: majorem autem propter delectationis memoriam.

V. Sed quidquid sit de quantitate & difficultate pugnae, hoc tamen certissimum est; quod perfectior est victoria Virginum quam Viduarum; perfectissimum enim genus victoriae est, & pulcherrimum nunquam hosti cessisse: Corona autem non debetur pugnae, sed victoriae.

VI. In pugna vero quae est contra Mundum, illa est praecipua victoria, cum a mundo persecutionem usque ad mortem quis sustinet: unde & Martyribus, qui in ista pugna victoriam obtinent, haec aureola retribuitur: Nam Apocalypsi. cap. 7. dicuntur *Amicti stolis albis, & palmae in manibus eorum:* Quod de Martyribus intelligendum: Nam additur, *Hi sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & laverunt stolas*



- VII. *Solus suas in sanguine Agni.*  
Tandem in pugnâ quæ est contra Diabolum, illa est præcipua victoria, cum aliquis hostem istum non solum à se, sed etiam à cordibus aliorum remouet, quod fit per doctrinam, exhortationes, & Prædicationem: & ideo Doctoribus tertia Aureola assignatur. De his enim dicitur Danielis cap. 7. *Qui ad iustitiam erudierunt multos, fulgebunt quasi stelle in perpetuas æternitates.* Et Matthæi cap. 5. *Qui fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur in Regno Cælorum.* Dices omne præmium quod in futuro dabitur, alicui actui virtutis respõdet, sed prædicare vel docere non est actus alicujus virtutis, ergo &c. Respondeo quod prædicare & docere eo modo quo de illis hic, sunt actus alicujus virtutis, scilicet misericordiæ & charitatis, unde & inter spirituales eleëmofynas computatur.
- VIII. Quidam verò, inquit Divus Thomas in Supplem. ad 3. partem quæst. 96. art. 11. in corp. distinguunt illas tres aureolas secundum tres animæ partes, Rationalem, Irascibilem, & Concupiscibilem, ut dicantur tres Aureolæ respondere præcipuis trium animæ virtutum actibus. Potissimus enim actus Rationalis, est veritatem fidei etiam in alios diffundere: & huic actui debetur aureola Doctorum. Irascibilis verò, virtutis actus potissimus, est mortem propter Christum superare, & huic Actui debetur aureola Martyrii: Concupiscibilis verò actus potissimus est à maximis delectationibus carnis abstinere penitus, & huic debetur aureola Virginum.
- IX. Alii verò illas tres aureolas distinguunt secundum ea quibus Christo nobilissimè conformamur. Ipse enim veritatem quam à Patre acceperat mundo manifestavit, & sic fuit Doctor: ipse à Judæis persecutionem & mortem in Cruce propter Prædicationem veritatis pertulit, & sic fuit Martyr: Ipse puritatem in seipso consecravit, & sic fuit Virgo: Et ideo Doctores, Martyres & Virgines ei perfectissimè conformantur, unde talibus aureola debetur.
- X. Porro illis tantum Virginibus propriè aureola debetur, quæ propositum

habuerunt virginittatis perpetuò servandæ, sive hoc propositum voto firmaverint, sive non: quod etiam intellige etsi propositum illud fuisset interruptum, dummodò tamen integritas carnis remanserit, & illa interruptio non inveniatur in fine vitæ, quia Virginitas mentis reparari potest, non item carnis. Ita Divus Thomas 3. part. quæst. 96. artic. 5. in corp. Poncius Curs. Theol. tractat. 5. disput. 19. quæst. 19. & alii.

Martyrii verò aureola illis solis datur, qui pro Deo, sive fidei tuendæ, sive virtutis alicujus, aut conservandæ in se, aut defendendæ in aliis gratiâ mortem subeunt, aut vulnus, poenamve aliquam ex naturâ suâ mortalem patiuntur, aut in carcere ob eandem causam ex inedia aliarumve ærumnarum incommodis moriuntur. Requiritur tamen communiter in eo qui debet censeri Martyr animus illa quæ supra ob eum finem sustinendi: Licet non negem si in odium fidei abejus hostibus aliquis Orthodoxus dormiens interficiatur, esto antea nihil adverterit, aut cogitaverit de istâ morte, non minùs hanc aureolam consecuturum, quàm Sancti Innocentes, qui supponuntur communiter eam adepti, modò tamen non habuerit ante animum non patiendi pro tali causâ mortem.

Doctores tandem quibus tertia debetur aureola, non sunt tantum Prælati Ecclesiarum quibus competit ex Officio prædicare & docere, sed omnes qui licitè hunc actum exercent: Prælati autem non debetur quamvis incumbat officium prædicandi, nisi actu prædicent, quia corona non debetur ei qui potest pugnare, sed actualiter pugnanti, juxta illud 2. ad Tim. cap. 2. *Non coronabitur, nisi qui legitime certaverit.* Ita Divus Thomas citatus art. 7. in corpore. Itaque hujusmodi Doctores in cælo laureandi sunt, qui excellenter, generosè, infatigabiliter sive verbo, sive scripto, sive utroque modo erudiant alios ad iustitiam: si propter Deum, non propter lucram, aut vanam ostentationem id faciunt: ita Poncius loco citato.

Ex his autem majorem esse Martyrum Aureolam omninò fatendum est:

Sff 2

Primò,

XI. 3

XII.

XIII.



Primò, quia si vitam ipsam pro Deo exponunt & de facto ponunt, alii non nisi aliquem laborem. Secundò, quia eminentia quæ attenditur ex parte pugnae est Aureolæ essentialior, quia Aureola secundum propriam rationem respicit pugnam & victoriam: Difficultas etiam pœnæ, quæ attenditur ex parte ipsius pugnae, est potior quam illa quæ attenditur ex parte nostri: Atqui Martyrium pugna est fortior secundum seipsam; ergo simpliciter & absolute loquendo Aureola Martyrum est inter omnes potior: & idè dicit Glossa Ordin. in Matth. cap. 5. quod in octavâ Beatitudine, (*Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam, quoniam ipsorum est Regnum Cælorum,*) quæ ad Martyres spectat, omnes aliæ perficiuntur, & propter hoc etiam Ecclesia in Commemorationibus Sanctorum Martyres Doctoribus & Virginibus anteponit. Ita D. Thomas citatus.

XIV. Hanc triplicem Aureolam dant plurimi Divo Josepho: Et primò quidem quod spectat Aureolam virginum res videtur per se clarissima part. 2. ubi ipsum mente & corpore perpetuò virginem probavimus, ac quanta fuerit corporis & animi ejus puritas ostendimus, & præterea fuit Custos Virginis eo mirabilius, quò formosior fuit super omnes mulieres Virgo superbenedicta ei in matrimonium & Custodiam tradita, & ab eo immaculatissimè custodita.

XV. Secundò, nec Doctorum Aureola videtur ei neganda, asserunt quippe illorum nonnulli etiam ipsum Apostolum, qui quâ licuit apud Ægyptios & Judæos fontem quem apud se habebat manifestavit, & publicavit. Videndi hæc super re Sanctus Hilarius apud D. Thomam in Catenâ. S. Hieronymus & Venerabilis Beda in cap. 2. Matthæi, & Noster Dorotheus à Sancto Renato in suis Comment. in lib. Reg. & Apocalypf. tom. 1. lib. 3. quæst. 15. sect. 2.

XVI. Tertio, & Martyrii Aureolam illi quoque concedendam hoc modo probat inter illos qui supra scriptores Doctor Matthias Navæus lib. cui titulus Sponsus Virginis tit. 13. paulò post med.

Instante Christi Passione, inquit, turbati dispersique sunt Apostoli, qui & Domini de Passione sua præloquentis in Jerusale comitatum formidare solent. At ubi timiditatis vel incòstantiæ notam Christi nutricius incurrit? qui & furente Herode Christum adhuc infantem, neque adhuc miracula facientem in Ægyptum, longo, asperissimo itinere portandum suscepit, & ante perceptâ Herodis post Magorum reditum ferociâ, Jerusalem tamen venire, puerumque in templum ipsum Jerosolymitanum ad Purificationis legem peragendam comportare non trepidavit, verum mortis timoribus, morteque ipsa fortior Beati Josephi dilectio fuit, quandoquidem tam sævi draconis furibundâ contemptâ ferociâ, puerum ad legalia circa eum observanda in Jerusalem conferte non præmitteret. De quo & Beatus Thomas in Catenâ in cap. 2. Matthæi: *Et quamvis, inquit, post Rabanum, timerent Herodem, tamen non sunt ausi transgredi legem qui ad templum puerum deferrent.* Quare si non effectu, animo tamen paratissimo affectuque zelosissimo Martyr Christi, immò & affectu isto Proto-Martyr fuit ex tunc cum Virgine: sæpius etiam varietate operibus ipsis in corpore & animo suo durissima perpessus, fuit certè Confessor intrepidus, qui Christi causâ extorris per plures annos apud Barbaros alienigenas vixit: fuit Martyr cui dulce fuisset mortem pro Christo inter Herodianorum Satellitum, potius carnificum manus oppetere.

Verum enimverò, Dico primò, cum P. Arriagâ & P. Poncio mox citato satis parvum esse fundamentum illas Aureolas particulares asserendi, & præsertim illas reducendi ad ternarium numerum, nec majorem: nam ut Theologi hunc præcisè numerum Aureolarum statuentes, illi colligunt ex allatis pro Martyribus, Virginibus, & Doctoribus, Scripturæ locis: Cur non posset etiam colligi ex remuneratione particulari quam promisit Christus relinquentibus pro se Patrem & Matrem, & se sequentibus sub Religiosæ vitæ vexillo Aureola particularis? Et cur virginibus perpetuis tribueretur



retur Aureola particularis; & non iis, qui innocentiam servatam, totam vitam in arctissimam tamen poenitentiam traduxerunt? & sic de aliis.

XV III.

Dico secundò, sed etsi cum communi Theologorum choro sentientes, admitteremus dari illas Aureolas particulares, nonnisi tamen valde improprie essent in D. Iosepho: de duabus, scilicet Martyrum & Doctorum, constat: de Aureolâ verò Virginum, etsi propriissimè & sublimissimè inter omnes homines post Sponsam suam Virgo permanserit, quia tamen de illis Virginibus, qui illâ Aureolâ insigniuntur dicitur, quod Agnum sequuntur, id est Jesum, quocumq; ierit, Divus autem Iosephus Agnum istum portavit, non de illarum Virginum numero est, sed transcendit, quare valde improprie, nec ad Theologorum istorum mentem hæ tres Aureolæ Divo Iose-

pho competunt.

Dico ergo tertio, nec etiam necessarium est ad Divi Iosephi gloriam eas illi vindicare; quia etsi Aureolæ istæ dantur ad ornamentum particulare & distinctum Sanctorum hujus & illius classis ab aliis; Divus tamen Iosephus ad hoc illis nequaquam indiget, quia suam gloriam incomparabili satis ab aliis Sanctis quantumvis magnis distinctus est: Cum enim sit, ut diximus extra omnem comparationem, ita ut unum ordinem cum Sponsa sua, & Christo filio suo constituat, non eget alio ornamento distinctivo: ipsius enim gloria tota quanta est, cum sit extra omnem comparationem, & ponat eum extra ordinem aliarum creaturarum, eum sufficienter ab omnibus aliis discernit & separat, & sic tota ipsius gloria, singularissima ipsi Aureola est,

XIX.

# TRACTATUS SECUNDUS.

## DE CULTU SEU Invocatione Divi Iosephi.

**H**IC à gloria internâ Divi Iosephi quam in se habet, sensim dilabimur ad externam, quæ illi debetur & à nobis ei defertur ratione istius prioris, quâ in se Beatus est: de quâ ejus gloria externâ, id est Cultu, suppositis illis quæ de Invocatione Sanctorum in genere docent solidissimè noster Thomas Waldensis, Cardinalis Bellarminus & alii sine numero: Tria illi specialia hic tractatum imus. Primum, de ipso Cultu, id est de illius ortu, progressu, & statu. Secundum, de modo eum colendi. Tertium, de motivis. Igitur sit

### CAPUT PRIMUM.

*Quid cause est quod cum Divus Iosephus sit tantus, tandem tamen latuit, eique debitus ex meritorum culmine honos tam tardè delatus?*

**U**ALE fuerit præteritis retro sæculis in Ecclesiâ de Divi Iosephi vitâ beatâ silentium, quis ignorat? egregia illius facinora denso velamine operâ fuere, alto pressâ secreto ejus magnalia summa

S II 3

summa